

EXPUNERE DE MOTIVE

Potrivit Legii administrației publice locale, nr.69/1991, republicată, secretarilor comunelor, orașelor, municipiilor și județelor le revin sarcini deosebit de importante pentru buna funcționare a administrației publice locale.

Secretarii coordonează și răspund în mod nemijlocit, potrivit aceleiași legi, de activitatea unora dintre cele mai importante compartimente și activități din aparatul propriu al consiliilor locale și județene, cum ar fi starea civilă, autoritatea tutelară, juridic și controlul respectării legilor, ocrotirea minorilor și protecția copiilor lipsiți de apărare etc. Secretarilor le revine importanta sarcină de a îndeplini atribuțiile stabilite prin lege primarului, ca reprezentant al statului în unitățile administrativ-teritoriale, în situația în care acesta nu poate să-și îndeplinească atribuțiile respective.

Secretarul asigură continuitatea administrației publice locale din unitățile administrativ-teritoriale. Tot lui îi revine sarcina de a analiza și aviza, sub aspectul legalității, actele autorităților administrației publice locale, asumându-și responsabilitatea pentru avizul dat; de a semnala prefectului actele ilegale ale consiliului sau ale primarului, în vederea exercitării căii de atac. În majoritatea unităților administrativ-teritoriale, secretarul asigură susținerea și apărarea intereselor colectivităților locale în fața instanțelor de judecată.

În conformitate cu prevederile Legii administrației publice locale, secretarul este funcționar public cu cel mai înalt grad din cadrul unei autorități a administrației publice locale sau județene. El trebuie să aibă, de regulă, studii superioare juridice sau administrative și, pentru a-i asigura imparțialitatea, sub aspect politic, în activitatea pe care o desfășoară, nu poate face parte din partide politice.

Spre deosebire de ceilalți funcționari publici din aparatul propriu al consiliilor locale, secretarul este numit de prefect, iar cel al județului de Departamentul pentru Administrația Publică Locală, desigur, pe bază de concurs sau examen.

Sunt doar câteva din sarcinile deosebit de importante ce revin secretarului potrivit legii, sarcini și atribuții care-i conferă un statut aparte în cadrul celorlalte funcții existente în administrația publică locală și județeană, și care au constituit tot atâtea argumente care l-au determinat pe legiuitorul Legii nr.40/1991 să-l includă pe secretar, prin anexa nr.7, în categoria funcțiilor din conducerea prefecturilor și

consiliilor locale și să-i stabilească un salariu fix corespunzător, sensibil apropiat de cel al primarului și viceprimarului, respectiv al președintelui și vicepreședintelui consilierului județean, ca funcții de demnitate publică alese.

Prin Legea nr.154/1998 privind sistemul de stabilire a salariilor de bază în sectorul bugetar și a indemnizațiilor pentru persoane care ocupă funcții de demnitate publică, sistemul de salarizare a secretarilor, instituit și practicat în primii 8 ani de după Revoluție, a fost abandonat, secretarul fiind inclus, sub aspectul salarizării, în rândul funcțiilor de execuție, stabilindu-i-se coeficienți de multiplicare cuprinși între o limită minimă și una maximă. Fixarea concretă a coeficientului, între cele două limite, a fost dată în sarcina primarului, respectiv a președintelui consiliului județean.

Practic, secretarul comunei, orașului, municipiului și județului au fost lăsați la aprecierea primarilor, respectiv a președinților consiliilor județene, ceea ce ar conduce la o aplicare abuzivă și subiectivă a legii.

Potrivit noului sistem, între veniturile primarilor, viceprimarilor, respectiv ale președinților și vicepreședinților consiliilor județene, pe de o parte și cele ale secretarilor s-a creat, din pornire, prin lege, o diferență foarte mare (de ordinul miliardelor), acesta putând deveni de neacceptat în situația în care s-ar acorda secretarilor coeficientul de multiplicare minim. Din păcate, nu se mai poate vorbi de o corelare între sarcini și atribuții, dintre importanța activității desfășurate și retribuiția primită.

Pentru exemplificare, prezentăm următoarea situație:

Secretarului unui județ de categoria I i se stabilește un coeficient de multiplicare maxim de la 6,450, căruia îi corespunde un salariu de 4.108.650 lei. La acesta se poate adăuga un spor de vechime de maxim 1.025.000 lei. Deci, un total de cca. 5.133.650 lei. Pentru vicepreședintele consiliului din același județ, legea stabilește un coeficient fix de multiplicare de 13, 300, revenindu-i o indemnizație de 8.482.000 lei.

Rezultă o diferență între venitul vicepreședintelui și cel al secretarului de cca. 3.373.450 lei, ceea ce este cu totul nejustificat.

Dacă se repetă calculul de mai sus, aplicându-se coeficientul de multiplicare minim prevăzut de lege pentru secretar (coeficient posibil a se aplica în practică în foarte multe cazuri), diferența crește la cca. 6.299.980 lei.

Păstrând proporțiile, diferențele se mențin, în defavoarea secretarului, până la cea mai mică comună.

Dacă se au în vedere locul și importanța secretarului în sistemul autorităților administrației publice locale, puse în evidență în prima parte a prezentei expunerii de motive, precum și faptul că, spre deosebire de viceprimar și vicepreședinte, care nu au nici un fel de atribuții stabilite prin lege, aceștia îndeplinind doar sarcinile date de primar, respectiv de președinte, pe când sarcinile și atribuțiile secretarului sunt stabilite în mod expres prin lege, diferențele de venituri amintite mai sus, sunt cu atât mai mult nejustificate și incorecte.

Problema devine și mai gravă dacă se are în vedere că, în practică, secretarul poate realiza un venit mult mai mic decât un funcționar a cărei activitate o coordonează și de care răspunde, în situația în care acestuia i se acordă și indemnizația de conducere.

Față de cele mai sus arătate, am elaborat alăturatul proiect de lege, prin care se propune modificarea punctului II din anexa nr. VI la Legea nr.154/1998, după cum urmează:

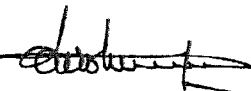
a) se păstrează diferențierea în salarizarea secretarilor, în funcție de nivelul unității administrativ-teritoriale și de categoria acestora, însă se micșorează diferențele existente în prezent în raport cu viceprimarii și vicepreședinții,

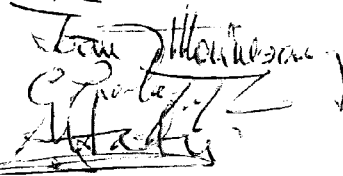
b) se stabilesc coeficienți ficși de multiplicare, ceea ce va înlătura subiectivismul în aplicarea acestora;

c) la elaborarea coeficienților de multiplicare propuși, s-a avut în vedere ca diferența dintre veniturile viceprimarilor, respectiv a vicepreședinților, pe de o parte, și cele ale secretarilor, pe de altă parte, să se păstreze, pe cât posibil, la aceeași proporție ca cea existentă între primar, respectiv președinte, pe de o parte și viceprimar, respectiv vicepreședinte, pe de altă parte.

Apreciind că propunerea noastră înlătură inechitatea evidentă, legal creată, existentă în prezent între remunerarea funcțiilor de președinți și vicepreședinți ai consiliilor județene, respectiv primari și viceprimari, pe de o parte și secretari pe de altă parte, și că, în același timp se realizează o corelare mai bună între importanța activității desfășurate și plata acesteia, ceea ce s-a și urmărit prin Legea nr.154/1998, vă rugăm să fiți de acord și să aprobați proiectul de lege în redactarea alăturată.

1. CÎRȘTOIU ION PD.
2. IOAN IORDAN MACINERU PSD
3. PRĂDĂRĂȘANU CORNEL PER
4. MATEI LUCIAN ION PNL
5. VATHYIAKI DORICA PNL

PO.

6. VIORICA ATRĂȘINEI P.D.S.R.

7. SABĂU TRAIAN P.D.S.R.

8. CRĂTOREU MIHAIL P.D.S.R.

9. OLTEANU ION A.D.

Stulcu

GRISTEANU